

1880-10-17

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Cathrine Holten

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Østrø

Omtalte personer:
Elise Schouw
Titus Schouw
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 41 nr. 4

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard fortæller om lille Soffi - Titus og Elise Schouws datter. Han har været på jagt.

TRANSSKRIFTION

Mappe 41 nr 4
Østrø 17 Oktober 1880

Kære Cathrine!

Så vidt jeg husker er et Dig det nærmest tilkomne at få brev fra mig, voila! Soffi havde for nogen tid siden en gnaven græde periode, nu er hun solskin igen, hun har fået et par katteskins gamacher, egentlig skal de jo vende det lodne indad, men da det endnu ikke er så koldt, kunne Tante ikke modstå at lave dem til at bruge med begge sider udad (ikke på en gang) for at hun i denne tid kunne nyde synet af disse tykke lodne stolper. En ting jeg ikke må glemme at fortælle, er, at når Soffi vil bæres, og det vil hun tit, så siger hun til Tante "Mamma bær" og når det ikke hjælper, siger hun 2 Mamma bær lidt", det hjælper altid. Forresten er der intet nyt med hensyn til hende, ikke engang en tand, kun bliver hendes gamle dygtigheder udført endnu dygtigere, f.eks. hun siger ikke længere Him

-2-

men Kim. Det var dog rædsomt med Const. Hansens auktion, jo de er velsagtens lidt forknytte i det, men det var også rædsomt. Jeg har det forskrækkeligt dårligt i denne tid, men det er bedst jeg tegner hvor smerterne sidder, det er tydeligst.

Du ser at min højre side er temlig god, men da der tilmed er kommet et hår ind i det venstre øje, kan Du vide, hvordan jeg har det. Hurraaa, og så har jeg endda alt i alt fro hele tiden her opppe tabt omtrent $\frac{3}{4}$ pund. Jeg går åbenbart min ende i møde, dog har jeg endnu kraft til at råbe et svagt Vive Niels som slap for nørre fællede. Men han kan rigtignok slikke sig om munden efter snepper, de smager godt, vi har skudt 15, deraf jeg 2, hm, det er såmænd al ære værd, da det var det bare slumpe træf at jeg fik dem. Men en [?dylpa] og en skovdue har jeg leveret, og onkel en gråandrik og (to pibeænder til forvalteren) Du har vel hørt om

-3-

min hare, nåda. Om en time skal vi have te dansant med kolde snepper, på grund af, at Hansen igen skal til knald, hun græder forresten trøstigt i denne tid, for Rasmussen skal jo væk, Onkel påstår at kartoflerne bliver vandet deraf, og brødet klægt, jeg tror det neppe bogstaveligt, men indirekte, kan hænde, og Onkel har nu ret i, at hun ser noget klægt ud, hun selv. Den 19 de. I dag var det en morsom jagtdag, i morges fik Onkel en

snepe, og i eftermiddags en høg, som vi begge skød til (en temlig stor høg), så bussede jeg et svupskud til en hare, og lidt efter fik jeg min tredje snepe, ved Humsjøen bussede Onkel til to Dylpaer, og Glorry rejste et par gråandrikker som vi måske kunde have haft, men vi trode ikke der var nogets, og stod og sludrede. Det er sandt, nu er jeg helt karl igen, med undtagelse af trykket på benet som ikke vil gå over, men snepperne forleden til te dansant smagte ikke, jeg kunde knap overkomme $\frac{1}{4}$. Jeg rejser vist herfra lørdag den 23 eller søndag den 24ende, hvis jeg ikke får den

-4-

kasse Niels nok ved, så er Niels et J, for der har virkelig været tid nok. Du er måske så god at underrette Niels om min påtænkte afrejse, og mulig ankomst søndag eller derefter. Lev nnu vel og hils så mange gange til højre og venstre, jeg skal hilse fra Tante, fra Onkel, fra Fru Schindel og Soffi, for da vi i anledning af hilsnerne spurgte hende hvad [?] siger, sagde hun [?] og det er jo tydeligt, at det betyder de venligste hilsener omfavnelser kys og hvad ved jeg.

Din Kim

Ja brevet er ikke så pænt skrevet som det kunde være, men udskriften på konvolutten går dog an, se på den du og vær glad. Det var også en stridig pen.

Öström 17 Oktober 1880

Kjære Cathrine!

Så vidt jeg husker, er det dig det nærmest
tilkommer at få brev fra mig, vilde.

Soffi havde for nogen tid siden en ganske
gode periode, nu er hun solstøin igen,
hun har fået et par kattes kinds gamet,
egentlig skal de jo vende det lodne indad,
men da det endnu ikke er så koldt, kunde
Tante ikke modstå at lade dem til at
bruge med begge sider ud ad, (ikke på en gang)
for at hun i denne tid kunde nyde sigret
af disse tykke lodne stølper. En ting jeg
ikke må glemme at fortælle, er, at når Soffi
vil løbes, og det vil hun tit, så siger hun til
Tante, "Mamma løb" og når det ikke hjælper,
siger hun, "Mamma løb lidt", det hjælper
altid. Forresten er der intet nyt med hensyn
til hende, ikke engang en tand, kun
bliver hendes gamle dygtigheder udført endnu
dygtigere, f. ex. hun siger ikke længere Hm.

men Hem. Det var dog redsomt med Const.
 Hansens antetion, ja de er velcagtes lidt
 forknudt i det, men det var ogsaa redsomt.
 Jeg har det forskrækkelig dærligt i denne
 tid, men det er bedst jeg tegner hvor smertene
 volder, det er tydeligt.

Du ser at min højre side er temlig god,
 men da der tilmed er kommet et kær ind i
 det smerte øje, kan du vide hvordan jeg har
 det. Heradaa, og vi har jeg endda alt i alt
 for hele tiden her oppe, tætt omfremt 3/40.
 Jeg går almindeligt min ende i møde, dog har
 jeg endnu kraft nok til at råde et svagt
 vove. Vils som slap for nørre fæled.
 Men kan kan rigtig nok slukke sig om munden
 efter snapper, de smager godt, vi har skudt
 15, drak jeg 2, km. det er såmænd al der vord,
 hvor da det var det bare slumpe træf at
 jeg fik dem. Men en delpe og en skandue har
 jeg levent, og Onkel en grændroft og (to pibe-
 onder til forvalteren) Du har vel hørt om

min hase, nåde. Om en time skal vi have
te dansant med kolde snapper, på grund af,
at Hansene igen skal til benald, hun græder
forresten trist i denne tid, for Rasmusen
skal jo væk, Onkel påstår at kugleflerne
bliver vandede deraf, og bristet klegst, jeg tror
det sneppe trostædligt, men indirekte, kan hende,
og Onkel har nu ret i, at hun ser noget beleget
ud, hun selv. Den 19de I dag var det
en morsom jagt dag, i morges fik Onkel
en sneppe, og i eftermiddags en høj, som
vi begge skit til, (en ~~enorm~~ stor høj)
så kussede jeg et svupskud til en hase,
og lidt efter fik jeg min tredje sneppe,
med Humsjören kussede Onkel til to
dylpaer, og Eflorreg rejste et par grå-
anddrækker som vi måske kunde have
hadt, men vi tørde ikke der var noget,
og stød og sladder. Det er sandt, nu
er jeg hel karl igen, med undtagelse
af trykkel på benet som ikke vil gå
over, men snapperne forleden til te dansant
de smagte ikke, jeg kunde knap overkvinde.
Jeg rejste vist herfra Lørdag den 23 eller
Søndag den 24inde, hvis jeg ikke får den

Kasse Nils nok ved, si er Nils et J, for
der har virkelig været tid nok. Det er
måske så god at underrette Nils om
min påtænkte afrejse og mulige ankomst
søndag eller derefter. Lev nu vel og hils
si mange gange til højre og venstre,
jeg skal hilse fra Tante, fra Onkel, fra
Frø Frøindel og Soffi, for da vi i anledning
af hilsenerne spurgte hende hvad Lælis
siger, sagde hun ossemen, og det er jo tydeligt
at det betyder de venligste hilsener omfavnin-
gers og hvad ved jeg. Din Min.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 41 Nr. 4

Ja brevet er ikke så pænt skrevet som det kunde
være, men underskriften på knoverten, går dog an,
se på den du og vær glad. Det var også en
stridig pen.